

Beszámoló a Határtalanul! pályázathoz

7.z osztály (C jelű pályázat)

2025. június 2 - 6.

II. Rákóczi Ferenc nyomában a Kelet-Felvidéken a Tátrával 5 nap

Szervező: Kárpát- Európa Utazási Iroda

Izgatottan gyülekeztünk az első nap reggelén, fél hatkor a ránk váró ötnapos szlovákiai kirándulásunk előtt, a Határtalanul! program keretében. Az első úticélunkat hosszú utazás után értük el. Az út során a gyerekek az előkészítő órák alatt gyűjtött információkat osztották meg társaikkal.

Idegenvezetőnk Kassa városába csatlakozott hozzánk, aki az elkövetkezendőnapokban sok érdekes történettel és információval gazdagított bennünket. Megtudtuk, hogy Kassa volt Európában az első település, amely városi rangot kapott.

Megttekintettük Európa egyik legnagyobb és legszebb székesegyházát, a gótikus stílusban épült Szent Erzsébet Főszékesegyházat, ismertebb nevén a Kassai dómot., amely 1200 m² alapterületű. Gyönyörködtünk a templom freskóiban, üvegablakaiban, amelyek Rákóczi életének főbb mozzanatait örökítették meg, illetve a szárnyasoltárban. A templom alaksorában tisztelegtünk az 1906-ban Ferenc József elrendelésére a Rodostóból hazahozott II. Rákóczi Ferenc, valamint Zrínyi Ilona és Bercsényi Miklós hamvai előtt.

A templom előtti horoszkópos szökőkútnál megkerestük a csillagjegyeinket ábrázoló bronz szobrokat.

Utunkat a Thália magyar színház felé vettük, ahol ízelítőt kaptunk a város kulturális életéből. A gyerekek a színpadot is bejárhatták, énekes műsort adtak.

Innen mentünk a Rodostói házhoz, amely másolata II. Rákóczi Ferenc száműzetése helyszínének, ahol megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc szobrát, melynek talapzatán latin nyelven az Istennel a hazáért és szabadságért felirat olvasható.

Az esti órákban érkeztünk szálláshelyünkre a Szepesség festői szépségű településére, Imrikfalvára, amely Dedinky víztározó partján volt, ahol reggel és este is gyönyörködhettünk a tó víztükrén megcsillanó napsugarakban. A gyerekeknek nagyon tetszett a szálláshely és annak környéke, örömmel vették birtokba szobáikat.

A második nap előttünk álló túrákhoz kellemes, hűvös időben indultunk. Első utunk a Dobsinai jégbarlanghoz vezetett, ahová egy kissé megerőltető közel fél órás erdei túra után jutottunk fel. A „Pokol kapuján” már meleg ruhákba burkolódzva jutottunk le a barlang mélyére. Csodálatos, mesébe illő jégalakzatok és formák fogadtak. Az egyik terem a temető elnevezést kapta az állandóan alakuló és változó jégformációk miatt. Néhány évtizeddel korábban korcsolyapálya is üzemelt a barlangban.

A Káposztafalvi hegység lankáin, szurdokain keresztül haladva csodáltuk a táj szépségét, miközben Lőcse városához közeledtünk. Idegenvezetőnk Lőcse történelmével kapcsolatban sok érdekességét mesélt. Megtudtuk, hogy Lőcse az 1300-as években a környék falvainak őrzője és védője volt és gazdagságát a királytól kapott árumegállító jogának köszönhetette. Az óvárost övező várfalon három kapun juthatunk be Lőcsére, miközben megfigyelhettük a hármass védműrendszer részeit: a vizesárokat, a védfal és a magas várfal. A várfal bástyáit céhek védték, amelyről a nevüket is kapták – pl.: Sörfőző bástya. A várossal való ismerkedésünket a Városháza épületével és az abban található kiállítás megtekintésével folytattuk. Az 1650-ben épült Lőcsei Városházán forgatták Mikszáth Kálmán Fekete város című valós történelmi események alapján íródott regényének egyes jeleneteit, amelyet korábban már megnéztünk. Megtekintettük a művészettörténeti kiállítást, amely a kor eszközeit, ruházatát mutatta be, valamint a Szász Törvénykönyvet és a kerekasztalt.

Az épület előtt található a női szégyenketrec, amelybe azok a hölgyek kerültek, akik napnyugta után férfi kíséző nélkül közlekedtek a városban. Az akkori bíró, hogy példát statuáljon, a saját lányát záratta be nem is egy, hanem két teljes napra. A Városháza szomszédságában lévő gótikus stílusban épült Szent Jakab templomot kívülről tekintettük meg.

A belvárosban tett séta alkalmával ismerkedtünk az építészeti stílusokkal,

megcsodáltuk a Thurzó házat és a löcsi fehér asszony házat. A Lőcséről a Szepesi várhoz vezetett utunk, melynek megmászása újabb kihívást jelentett számunkra – szűk folyosókon és lépcsőkön keresztül jutottunk fel a 360 fokos körpanorámát nyújtó lakótoronyba. A Zápolyai család ősi fészke igazi játszótérként szolgált a gyerekek részére. Útban a szállás felé megálltunk a kénes – vasas – szénsavas ásványvizet adó gejzírnél, amit a vállalkozó szelleműek meg is kóstolhattak.

A Magas-Tátra meghódítását a harmadik napra tűztük ki célul. Az 1285 m magasan fekvő Ótátrafüred feletti Hrebienok csúcsra siklóval szerettünk volna feljutni, amely sajnos nem működött, így gyalog indultunk fel a Tarajka vízeséshez. A kimerítő, a másfél órás útvégén gyönyörű látvány fogadott bennünket, hatalmas hegyek karéjában a vízesés zuhatagja

hőmpölygött. A Magas-Tátrában eltöltött idő alatt sok-sok élménnyel, kalanddal gazdagodtunk. Büszkék voltunk magunkra, hogy a nagy melegben ezt a fizikai erőpróbát teljesíteni tudtuk.

A hegyről leérkezve az 1904-ben épült Grand Hotel impozáns épülete előtt csoportképet készítettünk. Késő délután érkezünk

Késmárkra, ahol megtekintettük az új és a fából 1717-ben szeg nélkül, csapolással épült népi barokk stílusú evangélikus templomot. A fa templom tetőszerkezete egy felborított hajóra hasonlít, a kerek ablakai is hajóra emlékeztet. Az új evangélikus templom vörös kupolája már messziről látszott a környező dombokról. A Thököly-mauzóleumban koszorúztunk. A nap zárásaként ezen a méltó helyszínen tisztelegtünk a nemzeti összetartozás napján előre összeállított műsorral.

A negyedik napon a Betléren álló Andrassy Vadászkastélyban tettünk látogatást, mely a történelem viharait átvészelve teljes pompájában és szépségében maradt fenn az utókor számára. Az eredetileg gótikus kastélyt klasszicista stílusban építették át, melyet 57 hektáros angolkerttel vettek körül. A sarokbástyákkal megerősített kastély egy sűrűn beerdősödött hegyoldal alatt, a Sajó völgyében áll. A kastélyt négy évszázadon keresztül az

Andrassy család lakta, majd államosították, de az eredeti berendezés megmaradt, amely ámulatba ejtett bennünket. Az angolkertben sétálva szobrokat, japán stílusú kerti pavilonokat, műbarlangot és vízesést fedezhettünk fel.

Majd a Szilicei-fennsík karsztformákban gazdag területét jártuk be rövidebb túrák keretében. Az első állomásunk Gombaszögi cseppkőbarlang volt, amely kialakulását a fekete pataknak köszönheti. A tárlatvezető határozott, de vidám és vicces egyénisége a szívünkbe lopta magát. A termekben fehér és vörös színekben pompázó rendkívül törékeny szalma cseppkövekben gyönyörködhattunk. A barlang falainak különleges színezete

vastartalom (vörös), mészkőtartalom (fehér), mangán (fekete) adja. Káprázatos látványt nyújtott a márványterem különleges cseppkőalakzataival (Hófehérke, törpék, tündérek...).

A karsztvidéken tett második túránk a Szilicei – jégbarlanghoz vezetett, ahol bepillantást nyerhettünk a sejtelmes föld alatti világába, tekintélyes beszakadásába. Megtapasztaltuk a természet páratlan egyediségét, hogy 50 lépcsőfokot a lefelé haladva, szinte 30 fokot csökkent a hőmérséklet, vagyis egy lépéssel a napsütötte nyárból, a jegyes télbe létünk át. Tompa Mihály: Lófő részlet:

„Ajándokával koronázta meg

A jó természet alkotó keze.

Derék nyárban itt vastag jégcsapot

Fagyaszt mély barlangjában Szilice.”

A természeti jelenséget az okozza, hogy a télen lehűlt levegő csapdába esik, amely egész év során fagyosan tarja a levegő hőmérsékletét, ezért dermesztő hideg fogadott bennünket is. A több perces lent tartózkodás után, nehezen vettük a levegőt. A barlangot az ősember is lakta. Este a szálláshelyünk közelében lévő Imrikfalvi-víztározó pisztráng tenyészetéhez látogattunk el. A napot egy karaoke discoval zártuk.

Az utolsó nap reggelén kissé fájó szívvel intettünk búcsút Imrikfalvának.

Krasznahorkaváralján az Andrássy – Mauzóleum gyönyörű szecessziós stílusú márvány síremlékét tekintettük, amit a „gömöri Tadzs Mahal”-nak is neveznek. A belső díszítése lenyűgöző, az oltár mozaikképét, a falak márványborítását visszatükrözi a kupola aranymozaik borítása. A mauzóleumot gróf Andrássy Dénes építtette elhunyt felesége, Franciska végső nyugalóhelyéül, amely a síron túl is tartó szeretetét és hűségét szimbolizálja. A két carrarai márványból faragott szarkofág oldalát a házaspárról készült portrék díszítik. A 6000 színes márványdarabból álló térhatású oltárkép Szent Franciskát, mint védelmezőt ábrázolja.

Rozsnyón megtekintettük a 38 m magas Rákóczi tornyot és a Rákóczi pénzverdét. Majd egy közös fagyizás után útra kerekedtünk és búcsút intettünk a Felvidéknek.

Útban hazafelé „visszakóstoltuk” az elmúlt napok élményeit, eseményeit, természeti csodáit. Sok új ismerettel gazdagodva, fizikai teljesítőképességünk határait, valamint a helyi nyelvjárást megismerve a kora esti órákban érkeztünk haza.